

VOOR PAARDENEIGENAREN DIE VERDER
KIJKEN

Geloof nooit de *voorkant* van de zak.

Zo lees je wat er écht in je paardenvoer zit, en
kijk je dwars door de marketing heen.

12

korte lessen

Door Jantine Steehouder

PURE HORSE • EDITIE 2026

Zo veel zakken, en allemaal beloven ze *hetzelfde*.

Je staat in de voerwinkel. Een muur vol zakken naast elkaar, allemaal met een blij paard, een groen blaadje en woorden als "natuurlijk", "graanvrij" en "optimaal gebalanceerd". Ze beloven ongeveer hetzelfde. En dan sta jij daar, een beetje te gokken.

En dat gokken is precies de bedoeling. De voorkant is gemaakt om te verkopen. Maar wat je er niet op ziet, is minstens zo belangrijk: waar de grondstoffen vandaan komen, of er met bestrijdingsmiddelen is gewerkt, welke conserveer-, smaak- of kleurstoffen niet eens vermeld hóéven te worden, en de exacte percentages van wat er nu echt in zit. Suiker wordt opgeknipt in vijf verschillende namen, goedkope vulling krijgt een mooie term, en een ingrediënt van 0,1% prijkt groot op de voorkant.

Ik deed jaren wat jij nu misschien doet: gokken. Tot ik leerde dat de achterkant het echte verhaal vertelt, als je weet hoe je 'm leest. Dat leer ik je hier. Geen vage adviezen, maar concrete handvatten én de nuance die de meeste merken liever weglaten. Want niet elk "fout" ingrediënt is fout, en niet elk mooi getal is goed.

Twaalf korte lessen, één gouden regel die alles makkelijker maakt, twee voorbeeld-etiketten naast elkaar, een 60-seconden-check voor aan de staldeur en de Pure Horse Bullshit-Bingo om mee te nemen.

In deze gids leer je

- ✿ *Wat er niet op het etiket staat, en waarom dat juist veelzeggend is*
- ✿ *Hoe je suiker en zetmeel optelt en omrekent naar grammen per dag*
- ✿ *Of een mineraal écht wordt opgenomen, of alleen een mooi getal is*
- ✿ *Het verschil tussen marketing en wat echt dienend is voor je paard*

De voorkant verkoopt. De achterkant *verklapt*.

Een etiket móét aan regels voldoen. Volgens de Nederlandse wetgeving (Kaderwet diervoeders, gecontroleerd door de NVWA) moet het in het Nederlands zijn en mag geen enkel deel aan het oog onttrokken worden. Dit zijn de onderdelen die er verplicht op staan, en die jij vanaf nu omdraait en leest:

- 1 **Soort voer.**
Volledig, aanvullend of mineraal? Dit bepaalt alles (*les 1*).
- 2 **Samenstelling.**
Op volgorde van gewicht. Hier zit veel van de waarheid (*les 3 en 5*).
- 3 **Analytische bestanddelen.**
Suiker, zetmeel, eiwit, vezel en as (*les 4*).
- 4 **Toevoegingsmiddelen.**
Hier verradt de vórm de kwaliteit (*les 7 en 8*).
- 5 **Gebruiksaanwijzing.**
Zonder de dagdosering zegt een percentage niets.
- 6 **Partijgegevens.**
De houdbaarheid is een verklikker (*les 9*).

Voorbeeld achterkant

- 1 **SOORT VOER**
Aanvullend diervoeder voor paarden
- 2 **SAMENSTELLING**
Luzerne, haver, gerst, lijnzaad...
- 3 **ANALYTISCHE BESTANDDELEN**
Ruw eiwit, vet, celstof, as, suiker, zetmeel
- 4 **TOEVOEGINGSMIDDELEN**
Vitaminen & mineralen per kg
- 5 **GEBRUIKSAANWIJZING**
Geadviseerde hoeveelheid per dag
- 6 **PARTIJGEGEVENS**
Houdbaarheid, batch, fabrikant

En dit staat er níét op...

Waar de grondstoffen vandaan komen en waar het gemaakt is. Of er bestrijdingsmiddelen zijn gebruikt. De structuur en vorm van het voer zelf. Welke smaak-, geur- en kleurstoffen er zijn toegevoegd, want die hoeven niet altijd volledig vermeld te worden. En de exacte percentages van de ingrediënten krijg je vrijwel nooit te zien. Juist dáár leer je in deze gids op te letten.

Reken naar de *dagdosering*, niet naar het percentage.

Bijna iedereen kijkt naar het percentage op de zak. Maar een percentage zegt niets zolang je niet weet hoevél je per dag geeft. Reken het om naar grammen per dag, en de waarheid draait soms helemaal om:

<i>Muesli</i>	1 kg per dag • 10% suiker	= 100 g / dag
<i>Balancer</i>	100 g per dag • 20% suiker	= 20 g / dag

Het "engere" percentage (20%) levert hier vijf keer minder suiker. Wie alleen op het percentage afgaat, kiest precies verkeerd. Het percentage is handig om gelijke producten te vergelijken, maar de échte belasting reken je in grammen per dag, over het hele rantsoen.

En er is een tweede helft van de regel: beoordeel alles naar het **soort voeding**. Een supplement, een dagelijkse balancer en een muesli of brok spelen in een andere league. Wat in een supplement makkelijk kan, bijvoorbeeld de natuurlijke vorm van een vitamine, is in een brok soms technisch onmogelijk. Dezelfde "regel" kan voor het ene product een pluspunt zijn en voor het andere onzin.

DE GOUDEN REGEL

Stel bij elk getal twee vragen: hoeveel gram per dag krijgt mijn paard hiervan binnen, en wat voor soort voer is dit eigenlijk? Deze bril houdt je de hele gids door op.

DE GROOTSTE MISVATTING

1

Volledig of aanvullend? Vergelijk geen *appels* met *peren*.

"Soort voer" lijkt een formaliteit, maar het is het belangrijkste woord op de zak. Een **volledig diervoeder** is bedoeld als (vrijwel) compleet rantsoen. Een **aanvullend diervoeder** is hooggeconcentreerd en hoort in kleine hoeveelheden náást het ruwvoer. Een **mineralenvoer** is nóg geconcentreerder.

Het misverstand: mensen leggen een muesli en een balancer naast elkaar en kiezen op prijs of op het hoogste getal. Maar dat zijn andere categorieën. Een hoog gehalte op een aanvullend voer is logisch, want je geeft er ook maar een handje van. En precies daarom werkt de gouden regel: lees het getal altijd samen met de geadviseerde dagdosering.

Onthoud dit

Check eerst de categorie, dán pas de cijfers. Een balancer en een muesli vergelijk je nooit één op één.

DE HARDE WAARHEID OVER DE CIJFERS

2

Dat percentage op de zak? Reken er niet te *hard* mee.

Tot achter de komma rekenen met een etiket is rekenen met hete lucht.

Fabrikanten mogen in de praktijk wettelijk tot **15% afwijken** van de samenstelling die op de zak staat. En die getallen zijn vaak berekende gemiddelden van de gebruikte grondstoffen, niet de werkelijk gemeten waarden in jónw zak. Een merk dat zijn eindproduct wél laat analyseren (daarover meer in les 11) geeft je dus veel meer zekerheid.

De cijfers zijn niet waardeloos; ze geven een richting. Maar blindstaren en tot in detail rekenen heeft weinig zin. Een verschil van een paar procent tussen twee zakken zegt vrijwel niets.

Onthoud dit

Gebruik de getallen als grove richting, niet als wet. Grote verschillen zeggen iets; kleine verschillen zijn ruis.

3

DE INGREDIËNTENLIJST

Volgorde én *verhouding*.

Ingrediënten staan wettelijk op volgorde van gewicht, van hoog naar laag. Wat je er níét bij ziet, is hoevéél gram of welk percentage van een kilo product er precies van elk ingrediënt in zit. Dat wordt bijna nooit vermeld, want daarmee zou je zo'n beetje de letterlijke receptuur weggeven om na te maken, op zich geen ramp, maar niet gebruikelijk. Je weet de exacte hoeveelheden van de grondstoffen dus meestal niet. Als vuistregel: bij brokken en muesli zijn de eerste vijf ingrediënten (bij benadering) vaak de grotere hoeveelheden; bij een balancer zijn dat er meestal maar twee à drie.

Kijk daarnaast naar hóé de lijst is opgeschreven:

Open declaratie ✓

De fabrikant noemt man en paard: "*haver, gerst, luzerne, lijnzaad*". Je weet precies wat erin zit.

Gesloten declaratie

Verzamelbegrippen: "*granen*", "*plantaardige bijproducten*". Kan van alles verbergen, en mag per batch wisselen.

Voorbeeld · de 0,1%-truc

Een merk zet groot "**MET PROBIOTICA**" op de voorkant. Draai de zak om en de levende gist staat helemaal achteraan in de lijst, in werkelijkheid soms maar 0,1%. Genoeg om de claim te mogen maken, te weinig om iets te doen. En dat percentage? Dat lees je nergens, want exacte percentages hoeven niet vermeld te worden.

Onthoud dit

De volgorde is een hint, geen oordeel. Lees 'm samen met het voertype en de dagdosering.

4

HOE LEES JE DE ANALYSE

De analytische bestanddelen *ontcijferd*.

Samenstelling, analyse en toevoegingsmiddelen vertellen pas samen het hele verhaal; je moet ze alle drie een beetje snappen om een voer te kunnen beoordelen. De analyse (de "Weende-analyse") laat zien wat een voer je paardenlichaam aandoet. Even de termen op een rij:

Ruw eiwit	De hoeveelheid eiwit (stikstofverbindingen), niet de kwaliteit. Die zit in de essentiële aminozuren, vooral lysine en methionine. Een mooi eiwitpercentage uit een slechte bron is een leeg getal.
Ruw vet	De hoeveelheid vet en olie. Energierijk, maar ook gevoelig voor ranzig worden (<i>zie les 9</i>).
Ruwe celstof	De vezels. Belangrijk, maar de vezel hoort vooral uit je ruwvoer te komen, niet uit je krachtvoer.
Ruwe as	De minerale (anorganische) fractie die overblijft, plus eventueel zand. Een mineralenvoer moet wettelijk minstens 40% ruwe as bevatten; bij een gewone brok of muesli kan een hoog as-gehalte juist op zand of veel goedkope mineralen wijzen.
Suiker en zetmeel	Tel ze op. Een veelgebruikte richtlijn voor suikergevoelige paarden (sobere rassen, of een verstoorde suikerstofwisseling zoals bij insulineresistentie of PPID) is onder de 10% , maar reken altijd door naar grammen per dag, want een laag percentage in een grote dosering kan alsnog veel zijn, en andersom.

Even apart over die ruwe celstof, want hier gaat veel mis. De vezel hoort uit het ruwvoer te komen. De norm is verschoven van vroeger zo'n 1 à 1,5% naar nu ongeveer 2% van het lichaamsgewicht: een paard van 600 kg eet idealiter zo'n 12 kg ruwvoer per dag. Dat geeft genoeg vezel én genoeg eet-uren. Krachtvoer, bijvoeding en supplementen hoeven daar niets aan toe te voegen. Een lage ruwe celstof in een balancer is dus helemaal niet erg, je geeft er maar 100 gram van. Beoordeel ruwe celstof naar voertype, niet volgens "hoe hoger hoe beter".

Onthoud dit

Lees samenstelling, analyse en toevoegingen samen. Tel suiker en zetmeel op en reken naar grammen per dag. En haal je vezel uit het ruwvoer, niet uit de zak.

Educatief, op basis van voedingsleer, geen medisch advies of diagnose. Twijfel je over je paard? Overleg met je dierenarts.

Suiker heeft wel *122 namen*.

In plaats van suiker als één groot ingrediënt vooraan te zetten, splitsen fabrikanten het op in losse benamingen: vijf kleintjes verspreid over het etiket in plaats van één dikke vooraan. Leer de ezelsbruggetjes en de zwarte lijst:

- Alles op '-ose' (glucose, fructose, dextrose, sucrose) en alles met '**stroop**', '**siroop**', '**melasse**', '**honing**' of '**nectar**'.
- **Rietmelasse, johannesbrood, appelpulp**, en wortel- en appelvlokken: zien er gezond uit, maar leveren suiker.
- **Koekmeel en koekjesmeel**: bakkerijrestproduct vol suiker en vet. Dit is er één die echt niet hoeft.

Let extra op bij supplementen

Supplementen smaken vaak vies, dus wordt er juist dáár veel suiker in verstoppt, onder allerlei namen, om je paard het te laten eten. Op die etiketten word je het vaakst beetgenomen, dus lees ze extra kritisch.

Een balancer zit meestal juist laag in suiker (mede doordat je er weinig van geeft), en bij brokken wisselt het, dus blijf ook daar opletten.

MAAR: EEN BEETJE BINDER HOORT ERBIJ

Om een brokje te kunnen persen zit er bijna altijd een klein aandeel binder in: een paar procent melasse, appelpulp of lijnzaad, soms biergist, en vaak een beetje olie (liefst lijnzaadolie). Helemaal zonder binder kan een brok gewoon niet, dus dat hoort erbij.

Wees er alleen niet laks over: kijk naar de hóeveelheid en of het de nettere soort is. Een product dat alleen lijnzaad als binder gebruikt, is bijvoorbeeld keurig. Niet panisch, niet laks, maar kritisch, en let op overbodige varianten zoals lijnzaadschilfers, die hoeven niet.

Onthoud dit

Tel alle suikernamen op én reken naar grammen per dag, juist bij supplementen. Een paar procent als binder is prima; suiker als hoofdmoot niet.

DE GEHEIMTAAL

Wat die dure bewerkingswoorden *écht* betekenen.

Op het etiket staan termen die verhullen wat er met een grondstof is gedaan. De vertaling:

Geëxtraheerd

(bijv. sojaschroot)

Het vet of de olie is eruit gehaald, vaak met chemische oplosmiddelen. Wat overblijft is een eiwitrijk restproduct.

Geëxtrudeerd

Onder hoge druk door kleine gaatjes geperst, zoals veel krokante brokjes.

Gries

(bijv. tarwegries)

Fijngemalen graanproduct, een restproduct uit de meelindustrie. Niet per se slecht: of het iets uitmaakt hangt weer af van de dagdosering. Een paar procent in een handje balancer is iets heel anders dan de hoofdmoot van een brok.

Hydrothermisch ontsloten of gepoft

Granen verhit onder druk en stoom zodat het zetmeel sneller verteert.

"Beter opneembaar" wordt trots vooraan gezet. Maar bij graan betekent dat meestal ook een snellere, hogere bloedsuikerpiek. En dat speelt vooral bij brokken en muesli, waar het graanaandeel in de dagdosering hoog genoeg is om invloed te hebben. Bij een product met weinig graan maakt het veel minder uit, daar is je gouden regel weer.

Onthoud dit

"Beter opneembaar" bij graan betekent vaak sneller in het bloed. Hoe erg dat is, hangt af van hoeveel graan er per dag in zit.

Anorganisch en organisch: minder *zwart-wit* dan je denkt.

Mineralen staan bij de toevoegingsmiddelen: macro-elementen (calcium, fosfor, magnesium, in grammen) en sporenelementen (zink, koper, selenium, in milligrammen). Je leest vaak dat anorganisch slecht is en organisch goed. Zo zwart-wit is het niet; het zijn vooral twee verschillende manieren van opnemen.

ANORGANISCH • DE LIFT

De opname wordt meer door het lichaam gereguleerd; de poortjes in de darm zijn selectief, dus het paard neemt op wat het nodig heeft. Nadeel: daar kan concurrentie tussen mineralen ontstaan, en de getallen ogen hoog.

Herken aan: -oxide, -sulfaat, -fosfaat, -carbonaat, -chloride

ORGANISCH • DE TAXI

Gekoppeld aan aminozuren of koolstof, en wordt vrijwel altijd opgenomen. In paardenvoer vooral chelaat en citraat (soms ascorbaat; glycinaat en biocaaat zie je weinig).

Herken aan: -chelaat, -citraat

De lift stopt op verdiepingen en laat selectief in (soms is het er druk); de taxi brengt je altijd waar je wezen moet. Allebei hebben ze hun plek. "Altijd opgenomen" klinkt beter, maar is niet per se ideaal: soms is die regulering juist een ingebouwde veiligheid. En oxiden zijn niet zomaar "slecht": ze zijn goedkoper en gemiddeld wat minder efficiënt, maar stabiel en geconcentreerd (magnesiumoxide is een veelgebruikte magnesiumbron), en voor mineralen waar je geen overmaat wilt is die gereguleerde opname juist een voordeel. Kijk ook naar de calcium-fosforverhouding (ideaal rond 2:1) over het hele rantsoen.

DE UITZONDERING • SELENIUM

Selenium is de enige die juist **niet** organisch hoort te zijn. Organisch selenium stapelt in weefsel zoals hoef en haar, op de plek van zwavel, en dat is link. Op een goed etiket staat selenium als **natrumseleniet**.

Onthoud dit

Niet "organisch goed, anorganisch slecht". Organisch (chelaat, citraat) wordt vrijwel altijd opgenomen; anorganisch wordt gereguleerd. Welke vorm het beste is, hangt af van het mineraal en het doel. Behalve bij selenium: dáár wil je seleniet.

Educatief, op basis van voedingsleer, geen medisch advies.

Synthetisch of *natuurlijk*, en wat de wet toelaat.

De vorm van een vitamine bepaalt of je paard er iets mee kan. In de mensensupplementen-wereld hoor je vaak "kies de actieve, natuurlijke vorm". Maar voor diervoeder ligt dat anders: de EU laat maar specifieke vitaminevormen toe als toevoegingsmiddel. Een fabrikant is daaraan gebonden, ook al zou een andere vorm beter zijn.

Vitamine B6

In voer is alleen pyridoxine(-hydrochloride) toegelaten, niet de actieve P5P. Die *má*g een fabrikant dus niet kiezen.

Vitamine K

De natuurlijke K1 en K2 zijn niet toegelaten als voertoevoegingsmiddel; daarom wordt vitamine K als menadion (K3) toegevoegd. Gunstige bijkomstigheid: een gezond paard maakt zelf K2 aan, dus extra K is vaak niet eens nodig.

Vitamine E

Hier heb je *wél* een echte keuze, want zowel synthetisch (*all-rac-alfa-tocoferylacetaat*) als natuurlijk (**RRR-alfa-tocoferol**) is toegelaten, en de natuurlijke RRR wordt beter benut. Vitamine E wordt trouwens ook gebruikt als natuurlijke antioxidant om vet vers te houden (zie les 9).

Twee dingen om te onthouden. **Eén:** meer is niet beter. Voor vitamines gelden maximumgehalten, omdat een teveel (juist van sommige vormen) schadelijk kan zijn, denk aan stapeling, en daarom wordt er gerekend met de dagdosering van het paard. **Twee:** wat in een los supplement kan, kan in een balancer of brok soms niet, omdat een vorm instabiel wordt tussen alle andere vitamines en mineralen. Beoordeel dus naar voertype.

Onthoud dit

De fabrikant is gebonden aan de toegelaten vormen. Let op natuurlijk vs synthetisch wáár dat mag (vitamine E in natuurlijke vorm is bijvoorbeeld veel lastiger in een vitamine- en mineralenmengsel dan in een los supplement), op volledige benaming, en weet dat meer niet beter is.

De houdbaarheidsdatum is een *verklipper*, maar niet altijd.

Wat een voer beperkt houdbaar maakt, zijn vooral vitamines (die "verbruiken" door licht en lucht) en vetten (onverzadigde olie wordt ranzig). Kruiden en mineralen zijn van zichzelf juist lang houdbaar, zónder dat er iets aan toegevoegd hoeft. Lange houdbaarheid is dus alleen een verklipper bij een voer mét toegevoegde vitamines of vet: dáár vraag je je af hoe het zo lang goed blijft. De houdbaarheidsdatum stelt de producent overigens zelf vast (er is geen vaste wettelijke termijn), op basis van wanneer hij de kwaliteit en de vitaminegehaltes nog kan garanderen.

- **Chemische antioxidanten** als B.H.T. (E321) en propylgallaat (E310) houden vetten van het ranzig worden af, maar zijn lichaamsvreemd. Een nettere keuze is een **natuurlijke antioxidant zoals vitamine E (tocoferol)**.
- Let op of niet elk conserveermiddel vermeld hóéft te worden, dat verschilt per categorie.
- **Bindmiddelen** zoals sepioliet (E562) zijn anti-klonter en "lijm" om er een hard brokje van te maken.

Onthoud dit

Lang houdbaar is alleen verdacht als er vitamines of vet in zitten. Kruiden en mineralen blijven van nature lang goed.

Voor wie zit dat er *eigenlijk* in?

Een voer moet lekker zijn, anders stopt je paard er na een paar dagen of weken gewoon mee. Daarom denken fabrikanten veel na over smaak, en zitten er in veel voeders smaakmakers. Officieel heten dat **sensoriële toevoegingsmiddelen**: aroma's (voor smaak en geur) en kleurstoffen. En die hoeven lang niet altijd volledig op het etiket benoemd te worden.

SMAAK EN GEUR

Zelfs natuurlijke producten gebruiken soms (natuurlijke) smaakmakers. Op zich niet erg, maar vraag je af waaróm iets zo lekker gemaakt moest worden.

KLEUR • VOOR JOUW OOG

Een paard is grotendeels kleurenblind en kiest niet op kleur. Felgele maïsvlokken of oranje wortelstukjes zijn er dus niet voor je paard, maar voor jou. Soms natuurlijk, soms toegevoegd, en dat hoef je niet altijd terug te zien.

Echte kleur uit echte kruiden, niet uit een kleurpotje

Onthoud dit

Smaak is voor het paard, kleur is voor jou. Een felgekleurd brokje verkoopt beter, maar zegt niets over de kwaliteit.

Herkomst, structuur en *keurmerken*.

HERKOMST

Ruim driekwart van de Nederlandse diervoedergrondstoffen komt uit de EU; vooral soja en palm komen van buiten. Voor die geïmporteerde grondstoffen geldt dat ze onder andere regels zijn geteeld, en residuen die hier verboden zijn kunnen meekomen, die worden lang niet altijd opnieuw getest. Ter illustratie: in 2024 werden op geïmporteerde landbouwproducten **145 verschillende pesticiden** aangetroffen, waarvan zo'n 40 hier niet (meer) toegestaan. Geen reden voor paniek, wél een reden om te weten waar de grondstoffen vandaan komen.

STRUCTUUR

Hoe een voer eruitziet en aanvoelt, lees je niet van het etiket, en hier wordt veel onzin verkocht. Een oud argument is dat je een muesli of brok moet "aanvullen" met losse structuurvezel (2 tot 8 cm) voor de kauwtijd. Maar bij genoeg ruwvoer (les 4) is dat niet nodig en werkt het zelfs averechts: bij krachtvoer maakt een paard meer een platte pletbeweging dan een echte maalbeweging. Die steeltjes worden niet klein genoeg gemalen en gaan te grof de voedingsbrij in, wat de darmflora juist tegenwerkt. Vezel haal je uit je ruwvoer, niet uit de zak.

KEURMERKEN EN LATEN TESTEN

Het bekendste is **GMP+** (Feed Safety Assurance): dat borgt veiligheid, traceerbaarheid en hygiëne door de hele keten, met onafhankelijke audits. Wel eerlijk blijven: het zegt iets over of een voer veilig en controleerbaar is, niet automatisch of het voedzaam of suikerarm is. Een sterk extra signaal is of een producent zijn eindproduct ook echt **onafhankelijk laat analyseren (per batch)** in plaats van te rekenen met grondstofgemiddelden, precies het gat uit les 2. **Bio (Skal/EKO)** en **non-GMO** zijn extra herkenningpunten.

Onthoud dit

Het etiket vertelt wát erin zit, niet altijd waar het vandaan komt, hoe het aanvoelt of hoe goed het gecontroleerd is. Vraag het na; een eerlijke producent vertelt het graag.

Een grondstof die je het liefst bij naam ziet staan

12 Marketing, of *dienend* voor je paard?

Groene blaadjes, een glanzend paard, mooie kreten. Daar is op zich niets mis mee, "natuurlijk" kán terecht zijn. Het probleem is niet de claim zelf, maar dat je je erop laat sturen zonder de achterkant te checken. Stel daarom bij elke claim en elk in het oog springend ingrediënt de kernvraag: zit dit erin omdat het dienend is voor het paard, of omdat het goed verkoopt?

EVEN EERLIJK • GEEN ENKEL VOER IS PERFECT

Soms moet een fabrikant een concessie doen, een klein beetje bindmiddel bijvoorbeeld, anders valt een brok uit elkaar. Dat is niet erg. Wat telt, is of een merk je **uitlegt** wáárom het die keuze maakt. Wie open kaart speelt over zijn concessies, heeft niets te verbergen. Daar herken je de eerlijke aan.

Onthoud dit

*De voorkant is een advertentie. Jij koopt op basis van de achterkant, en op basis van de vraag: **dienend**, of **verkopend**?*

ZIE HET VERSCHIL MET EIGEN OGEN

Twee zakken, twee verhalen.

Twee (fictieve) etiketten voor balancer-, brok- of muesli-achtige producten. Van voren lijken ze allebei prima. Draai ze om, en reken naar grammen per dag.

ETIKET A

"De Marketing Kampioen"

"PREMIUM MUESLI · MET PROBIOTICA"

SAMENSTELLING (TOP)

Maïs, gerst, melasse, sojaschroot, ... gistcultuur (0,1%)

SUIKER + ZETMEEL

12% + 22% = 34%

PER DAG (1 KG DOSERING)

± 340 g suiker + zetmeel

MINERALEN

Vooraf oxiden, hoge getallen

Vraag je af.

Maïs, soja en melasse vooraan, de "probiotica" als 0,1%-claim achteraan, en 340 g suiker en zetmeel per dag.

ETIKET B

"De Natuurlijke Keuze"

Rustig, met een duidelijke samenstelling

SAMENSTELLING (TOP)

Grasmeel, luzerne, lijnzaad, bij naam genoemd

SUIKER + ZETMEEL

4% + 3% = 7%

PER DAG (100 G DOSERING)

± 7 g suiker + zetmeel

MINERALEN

Chelaat/citraat, selenium als seleniet

Dienend.

Transparant, hoog in vezels, en in grammen per dag nauwelijks suiker. Goed opneembare mineralen.

Onthoud dit

34% versus 7% lijkt al een verschil, maar 340 g versus 7 g per dag is het échte verhaal. Reken altijd naar de dagdosering.

De 60-seconden etiket-check

Vier stappen, één minuut. Deze check is vooral bedoeld voor het kiezen van een balancer, niet van een supplement. Geen oordeel zonder context, dus reken steeds even naar de dagdosering.

STAP	WAT JE CHECKT	WAAR JE OP LET	VRAAG JE AF BIJ...
1	De Top 3 De eerste ingrediënten, in verhouding tot de dagdosering	Vezels (grasmeel, luzerne, esparcette) of vooral granen en bijproducten?	Maïs, soja of koekmeel hoog in een groot dagrantsoen
2	De Suikertax Suiker en zetmeel, omgerekend naar grammen per dag	Tel op en vermenigvuldig met de dagdosering. Let extra op bij supplementen.	Veel gram per dag, niet alleen een hoog %
3	De Plakfactor Bindmiddelen in de lijst	Een paar procent melasse of lijnzaad is normaal.	Melasse hoog in de lijst, of een van de bindmiddelen als verkoopargument
4	De Kwaliteit Mineralen, vitamines en kleur (de kleine lettertjes)	Volledig benoemd? Selenium anorganisch (seleniet)? Felle kleuren?	Veel kleur- en smaakstoffen, of niets volledig benoemd

Vul je eigen zak in

Pak de zak die nu in je voerhok staat en schrijf mee. Wat je zelf opschrijft, onthoud je twee keer zo snel.

MIJN VOER (MERK/SOORT)

DAGDOSERING · GRAM PER DAG

SUIKER % + ZETMEEL % = %

× DAGDOSERING = G/DAG

TOP-3 INGREDIËNTEN

MINERALEN (CHELAAT/CITRAAT/OXIDE)

CONCLUSIE: DIENEND OF VERKOPEND?

De Pure Horse *Bullshit*-Bingo

Geen zwarte lijst, maar een vraag-jezelf-af-lijst, vooral gericht op het kiezen van een balancer en niet op supplementen. Bij elk twijfel-ingrediënt stel je drie vragen:

- ? Hoeveel zit erin, wat is het aandeel in de dagdosering?
- ? Waar dient het toe: echte voedingswaarde, of vulling, binder, smaak of kleur?
- ? Wordt het geclaimd als iets fantastisch, terwijl je je mag afvragen of dat terecht is?

✓ Goed teken Hier word je blij van

Open declaratie, ingrediënten bij naam genoemd	✓
Vezels (grasmeel, luzerne, esparcette) als basis	✓
Suiker en zetmeel laag in grammen per dag	✓
Ruwe celstof die past bij het voertype	✓
Mineralen als chelaat of citraat waar dat zinvol is	✓
Selenium als natriumseleniet	✓
ADH van de vitamines goed gewaarborgd, breed spectrum	✓
Geen kunstmatige kleur/geur, bekende herkomst, GMP+ en getest	✓

? Vraag je af

Niet meteen weggleggen, eerst de drie vragen

Soja, maïs of bietenpulp hoog in de lijst	?
Koekmeel of koekjesmeel (hoeft echt niet)	?
Veel suiker en zetmeel per dag, zeker bij supplementen	?
Suiker verstopt onder vijf namen	?
Melasse of appelpulp hoog, niet als kleine binder	?
Steeltjes of structuurvezel (2 tot 8 cm) in je brok	?
Felle kleuren of veel smaakmakers (voor wie?)	?
Lang houdbaar terwijl er vitamines of vet in zitten	?

Het etiket vertelt veel. *Maar niet alles.*

Nu kun je elke zak lezen als een open boek. Mooi. Maar hier is het eerlijke verhaal: dat krachtvoer is meestal het kléinste deel van wat je paard eet. Verreweg het grootste deel is **ruwvoer, hooi en gras**. En daar zit geen etiket op.

De échte vraag is dus niet alleen "wat zit er in die zak", maar: "wat krijgt mijn paard via het ruwvoer al binnen, en wat mist het?" Daarvoor laat je je hooi analyseren; voor een paar tientjes weet je meer dan welk etiket je ook leest, en je kunt je balancer er meteen op afstemmen.

Nog iets wat zelden genoemd wordt: **afwisseling**. Als je paard dag in dag uit precies hetzelfde eet, is dat ook saai voor de darmflora; juist variatie houdt die gezond. Geef die liever met een losse, wisselende mix, denk aan een seizoens- of browsing-box, dan met een vaste kruidenmix in je basisvoer.

Bij Pure Horse helpen we je daar graag bij. We verkopen je niet het volgende zakje hoop; we leggen uit wat jouw paard nodig heeft en wat niet. *"Dit heb je nog niet nodig"* is bij ons ook een advies.

Benieuwd wat bij jouw paard past?

Start met de gratis voedingsquiz

Vraag persoonlijk voedingsadvies aan

Of struin gewoon door de webshop

Deze gids is educatief en gebaseerd op voedingskunde; het is geen medisch advies of diagnose. Heb je zorgen over de gezondheid van je paard, overleg dan met je dierenarts. Genoemde percentages en grenswaarden zijn algemene richtlijnen; ieder paard en elk rantsoen is anders. Genoemde wettelijke kaders (o.a. Verordening (EG) 767/2009 en de Kaderwet diervoeders) kunnen wijzigen; raadpleeg bij twijfel de actuele NVWA-informatie. © Pure Horse, vrij te delen, niet te wijzigen.